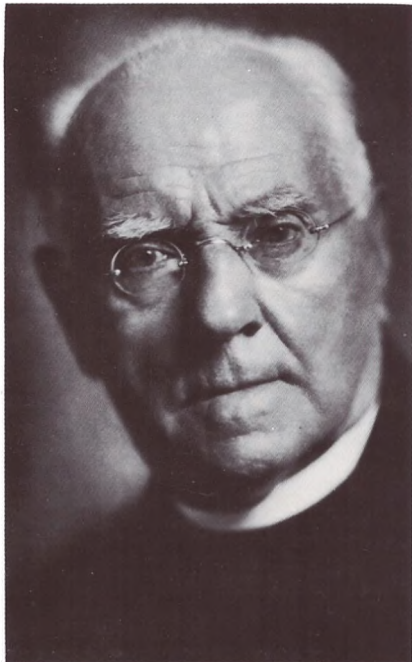

časopisa (1888). Objavio je nekoliko monografija, a posebno treba istaknuti prvu monografiju o starohrvatskoj skulpturi (*Hrvatski spomenici u kninskoj okolini*). Osnovao je 1892. društvo »Bihać« za istraživanje i proučavanje nacionalne prošlosti, a 1894. organizira I. kongres za starokršć. arheologiju u Splitu i Solinu.

FRANE BULIĆ

BIBL.: *Dva sarkofaga: Ivana Ravenjanina i Lovre Dalmatinca*, Katolički Dalmatinac, 1882, 1–7; *San Donato in Zara*, Baugeschichte (uz suradnju A. Hausera), 1882; *Salona*, Program c. k. velike gimnazije u Spljetu, 1885; *Inscriptiones quae in museo archeologico Salonitano asservantur in Auctarium inscriptionum*, ibid., 1885–92; *Hrvatski spomenici u kninskoj okolini*, Djela JA, 1888, 8; *Prinosak k povijesti uređenja granica među raznim plemenima u Dalmaciji za rimsko doba*, 1890; *Zur Vorgeschichte Dalmatiens*, 1892; *Voda po Spljetu i Solinu* (uz suradnju L. Jelića i S. Rutara), 1894; *Po ruševinama starog Solina*, Strossmayerovo spomen-cvijeće, Zagreb 1900; *Izveštaj o crkvi sv. Marije od Otoka i o nadgrobnom spomeniku kraljice Jelene*, VjHAD, 1901; *Kronotaksa solinskih biskupa* (uz suradnju J. Bervaldija), 1912; *Car Dioklecijan...*, VjHAD, 1918; *Natpis Petra Crnoga* (u suradnji s P. Skokom), GZMBiH, 1918; *Orgulje glasovitih umjetnika po crkvama Dalmacije*, Sv. Cecilija, 1918, 5 i 6; *Stridon (Grahovo Polje u Bosni)*, rodno mjesto sv. Jeronima, 1920; *Razvoj arheoloških istraživanja u Dalmaciji kroz zadnji milenij*, Zbornik MH, 1925; *Krunidbena bazilika kralja Zvonimira usred Gradine u Solinu*, Zbornik kralja Tomislava JA, 1925; *Palača cara Dioklecijana u Splitu* (u suradnji s Lj. Karamanom), 1927; *Stopama hrvatskih vladara* (u suradnji s L. Katićem), 1929; *Dolazak Hrvata i pohrvaćenje Dalmacije*, Sveslavenski zbornik, 1930. — F. Bulić, *Izabrani spisi*, Split 1984 (uredio N. Cambi).

LIT.: Bulićev broj HR, 1934, 10. — L. Katić, Znanstveni rad Don Frane Bulića, Novo doba, 31. VII. 1934, 178. — V. Hoffiller, Don Frane Bulić, VjHAD, 1935, prilog. — Lj. Karaman, Rad na polju klasične arheologije, Obzorova Spomen-knjiga, 1935. — M. Abramčić, Don Frani Buliću in memoriam, VjHAD, 1940. — N. Cambi, Frane Bulić — utemeljitelj Hrvatskog društva za istraživanje domaće povijesti u Spljetu — »Bihać«, Izdanja Hrvatskog arheološkog društva, Zagreb 1981. — Isti, Frane Bulić kao arheolog, VJAH 1986, 79.

N. Ci.

BULIMBAŠIĆ, Ivan, kipar (Trst, 13. VI. 1883 — Split, 20. II. 1974). Školovao se u Splitu, Trstu i Beču. Radio je u New Yorku u ateljeu arh. Warrena Whitneyja (1911–14). Kao dobrovoljac borio se na solunskoj fronti, a potom se ponovno vraća u SAD, gdje radi kiparske ukrase na željezničkim stanicama (Pennsylvania i Grand Central Station u New Yorku) i na spomeniku admiralu I. P. Jonesu (Annapolis). Od 1920. živi povučeno u Splitu i radi niz skica i alegorijskih likova za neizvedene javne spomenike te više portreta istaknutih ličnosti (*J. Kolombatović, F. Bulić, A. Trumbić, L. Borčić*). Rani radovi ukazuju na utjecaj secesije, poslije izgrađuje realistički izraz dajući u portretima karakterne značajke likova. God. 1974. priređena mu je u Splitu retrospektivna izložba.

LIT.: *D. Keckemet*, Kipar Ivan Bulimbašić, Mogućnosti, 1974, 3. — Isti, Ivan Bulimbašić, ŽU, 1975, 22–23.

D. Kt.

BULLETTINO DI ARCHEOLOGIA E STORIA DALMATA → VJESNIK ZA ARHEOLOGIJU I HISTORIJU DALMATINSKU

BULLETIN RAZREDA ZA LIKOVNE UMJETNOSTI JAZU, časopis, izlazi u Zagrebu od 1953. pod naslovima: Bulletin Instituta (do 1959), Odjela VII (1960), Zavoda (1961–66, 1974) i od 1977. Razreda. Donosi

povijesnoumjetnička istraživanja, rasprave, kritike, lik. kroniku te ilustracije. Do 1988. izašla su 42 sveska. Glavni urednici bili su L. Horvat, J. Miše (1953–56), K. Hegedušić (1956–60), Lj. Babić (1960–66, 1974), A. Mohorović (1977) i E. Kovačević, a suradnici C. Fisković, M. Peić, A. Horvat, B. Fučić, Lj. Karaman, K. Prijatelj, V. Zlamalik i dr.

V. Fo.

BULVAN, Slavoljub, zlatar (Zagreb, 23. XI. 1842 — 6. VII. 1915). Obrt je učio kod oca Ignaca te F. Junga. Deset godina radio je u Chicagu a 1873. preuzima očevu radionicu u Zagrebu. Kao član gradskoga zastupstva (1888–1906) zalagao se za razvitak umj. obrta. Svoje radove izlagao je u Trstu (1882), Budimpešti (1885) i Zagrebu (1891). Prema vlastitu nacrtu izradio je 1902. počasni lanac gradskoga načelnika od plemenitih kovina i dragoga kamenja.

P. C.

BUNETTA, Aleksandar, slikar (Karlovac, 5. XII. 1920). Školovao se na Akademiji u Zagrebu 1947–52 (I. Režek). Pohađao specijalni tečaj slikarstva kod Lj. Babića. Slikao portrete, krajolike, mrtve prirode i aktove u duhu lirskoga ekspresionizma (*Saša, Jason, Kiša*). Bavi se grafičkim oblikovanjem i uređenjem interijera.

BUNETTA, David, arhitekt (Mrkopalj, 29. XII. 1891 — Rijeka, 10. VII. 1964). Završio Arhitektonski fakultet u Berlinu i specijalizaciju kod P. Bonatza. U početku pod utjecajem V. Kovačića, u posljednjem razdoblju na polju stambene arhitekture ostvaruje djela u kojima naglašava ambijentalne elemente. Važnija su mu djela: ljevaonice u brodogradilištima u Rijeci, Puli i Kraljevici; rekonstrukcija hotela »Park«, upravna zgrada tvornice »Torpedo« i stambene zgrade u Rijeci.

LIT.: Z. Kolacio, Arhitekt David Bunetta, ČIP, 1959, 83. — Isti, David Bunetta, ČIP, 1964, 138. — Isti, Međuratna arhitektura Rijeke i Sušaka, Dometi, 1974, 10–11.

D. Kt.

BUNIĆ, Branko, arhitekt (Sarajevo, 28. VII. 1904 — Zagreb, 12. VII. 1981). Diplomirao je na Tehničkome fakultetu u Zagrebu 1929. God. 1930–37. radi u Sarajevu. Vodio je izvedbe javnih, stambenih i industrijskih objekata u Sarajevu, Tesliću, Zenici, Jajcu i Lukavcu. Jedan je od prvih pobornika moderne arhitekture u Bosni i Hercegovini. Od 1937. radi u Zagrebu a 1938–47. vodi vlastito građevno poduzeće. Izveo je nekoliko većih javnih građevina i projektirao manje stambene zgrade (Krešićeva 29, 1939; Solarova 4, Jakićeva 28, 1959). Poslije 1945. bio je nastavnik u Crikvenici i Zagrebu. Pisao je članke i osvrte o problemima suvremene arhitekture.

LIT.: T. Premrl, Arhitekt Branko Bunić, ČIP, 1981, 7–8.

T. Pl.

BUNK, Rudolf, slikar (Berlin, 1908 — Hamburg, 8. VII. 1974). Školovao se u Berlinu. God. 1934. bježi pred nacistima; dolazi u Split 1938. Od 1943. član je Kazališta okružnog NOO-a srednjo-dalmatinskoga otdjela i nazočan je na I. konferenciji kulturnih radnika Dalmacije u Hvaru. Sa zbje-gom odlazi u El Shatt (Egipat), gdje radi kao scenograf u Centralnoj kazališnoj družini. Nakon 1945. radi u splitskom HNK do 1958, kada se vraća u domovinu. Samostalno izlagao u Splitu 1940, 1955, 1969 i 1972.

LIT.: K. Prijatelj, Sjećanje na Rudolfa Bunka, Mogućnosti, 1974, 8.

N. B. B.

BUNTAK, Franjo, povjesničar umjetnosti i muzealac (Zagreb, 2. IX. 1910–14. XII. 1985). U Zagrebu je diplomirao 1934. i doktorirao 1938. (*Župna crkva Sv. Marije u Zagrebu*). Bio je kustos i direktor Gradskoga muzeja u Osijeku (1937–41), kustos te od 1945. do umirovljenja 1979. direktor Muzeja grada Zagreba. Autor je prvoga vodiča kroz osječki Gradski muzej. Istraživao je kult. i umj. povijest Zagreba. Napisao je predgovor i tumačenja knjizi Gj. Szaba *Stari Zagreb* (Zagreb 1971). Urednik zbornika »Iz starog i novog Zagreba« (1957–84).

BIBL.: *Župna crkva Sv. Marije u Zagrebu*, VjHAD, 1936, str. 37–109; *Historijat Osijeka*, u mapi: Stari Osijek J. Gojkovića, Osijek 1939; *Osječki gradski muzej* (vodič), Osijek 1940; *Pedeset godina Muzeja grada Zagreba*, Zagreb 1957; *Prilog građevnoj povijesti stare županijske saborske zgrade na Markovom trgu u Zagrebu*, Zbornik zagrebačke klasične gimnazije 1607–1957, Zagreb 1957; *Slike Zagreba od XVI. do XIX. stoljeća* (katalog), Zagreb 1957; *Likovni prikaz Zagreba*, Kaj, 1972, 7–8; *Zagreb u vrijeme H. Bolléa*, ŽU 1978; *Uz poznate — još neke nove misli i podaci o Marijinoj crkvi na Dolcu*, Zagreb 1978; *Muzej grada Zagreba* (vodič), Zagreb 1979; *Stanovnici Ilice, njihove kuće i zemljišta u prošlom stoljeću*, Iz starog i novog Zagreba, VI, Zagreb 1984.

LIT.: Z. Kuzmić, In memoriam dr. F. Buntak, Vijesti MK, 1986, 1–2.

V. Fo.

BUNJA, mala kružno-kupolasta građevina na jadranskom području, osobito u S i sr. Dalmaciji i Istri. Građena je od neobrađena ili jedva obrađena kamena, u suhozidu. Redovito je kružnog tlocrta, nadsvođena stožasto izvedenom nepravom kupolom od pločasta kamenja. Bunje se nalaze po

BUNJA U POLJIMA KRAJ ŠIBENIKA

vinogradima, poljima i maslinicima, a služe za skloništa ili spremišta plodova i alata.

A. Mj.

BUNJE, predio i arheološko nalazište na I dijelu Brača. Na brdu Gračišće nalazila se prapov. gradina a na I obroncima rim. ladanjska vila (cisterne za vodu, mozaik, uređaji za grijanje). Pored sitnih arheol. predmeta otkriveni su dijelovi tijeska za ulje, sarkofazi kasnoant. tipa, od kojih neki i sa znakovima kršćanske ikonografije te reljef Silvana. Srednjovj. naselje (Podgračišće), spominje u XV. st. brački kroničar D. Hranković.

LIT.: C. Fisković, Historijski i umjetnički spomenici na Braču, Brački zbornik, 1940, I. — I. Fisković, Kasnoantički sarkofazi s otoka Brača, VjAHD, 1981.

I. Fis.

BURA, Milan, iluminator (XV. st). Vjerojatno rodom iz Šibenika. Prema E. Laszovskom 1453. minijaturama uresio rukopis *Gaii Suetonii Tranquilli: De vita duodecim Caesarorum* koji se nekoć čuvao u knjižnici grofa Vojkffija u Oroslavju. Rukopis je zagubljen.

LIT.: Znameniti i zaslužni Hrvati, Zagreb 1925.

A. Bad.

BURATO, Tomaso, fotograf (Dubrovnik, 27. III. 1840 — Zadar, 17. I. 1910). Fotografskim radom započinje u Dubrovniku, nastavlja u Padovi. Od 1872. boravi u Zadru. Snima portrete, kulturnopov. spomenike, vedute i krajolike. Autor je triju albuma s vedutama i kulturnoumj. baštinom Zadra koji se, zbog svojih tekstualnih priloga, mogu ubrojiti u najranije foto-monografije u Hrvatskoj (albumi iz 1875. i 1886). Dobio je nekoliko nagrada a 1878. postaje članom Francuske akademije.

LIT.: N. Grčević, Fotografija devetnaestog stoljeća u Hrvatskoj, Zagreb 1981.

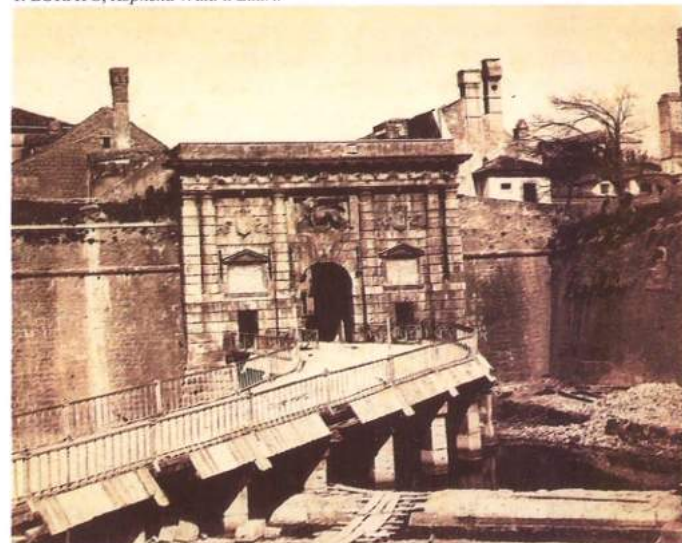
N. Gč.

BURG → GRAD

BURIĆ, Narcis, slikar (Split, 4. VIII. 1893 — Zagreb, 13. V. 1950). Studirao je na akademijama u Münchenu i Pragu (V. Bukovac). Bio je nastavnik crtanja u Splitu i Sarajevu, gdje je imao priv. slikarsku školu. Slikao je u različitim tehnikama marine, pejzaže i mrtve prirode. Samostalno je izlagao u Splitu, Dubrovniku, Sarajevu, Beogradu i Milanu. Retrospektivna izložba priređena mu je u Zagrebu 1950.

Z. Ša.

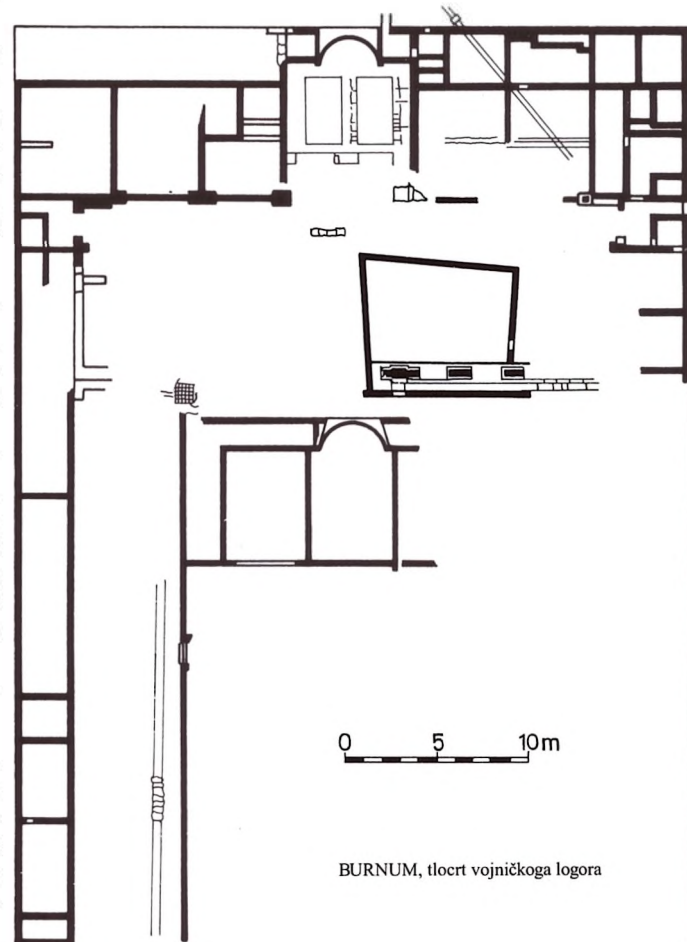
T. BURATO, *Kopnena vrata u Zadru*

BURNUM, rim. vojnička utvrda i grad kod Ivoševaca, nedaleko od Kistanja u S Dalmaciji. U narodu su ruševine Burnuma poznate pod imenom *Šuplja crkva* ili *Trojanov grad*. Arheol. su istraživanja 1912. i 1913. otkrila na mjestu vojničkoga logora ostatke pretorija, s temeljima mnogih prostorija; i danas se ističu dva luka od ukupno pet, koliko ih je prvobitno bilo (A. Fortis ih je potkraj XVIII. st. vidio tri). Pronađeni su i ostaci zidina, koje su okruživale logor. B. pripada nizu važnih rim. vojnih uporišta, koja su branila nizinsko plodno zaleđe Jadere (Zadra).

Oko 2 km ist. od logora razvilo se civilno naselje kao *canabae* logora. Tu se nalazio hram posvećen Jupiteru (nađeni natpisi), ostaci amfiteatra, vodovoda, tragovi cesta i mnoštvo nadgrobnih spomenika. God. 69. rim. XI. legija napušta logor; nakon toga B. počinje propadati, a 639. razaraju ga Avari.

LIT.: E. Reisch, Die Grabungen des österreichischen archäologischen Institutes während der Jahre 1912. und 1913, Jahreshefte ÖAI, 1913, 16. — M. Abramčić, *Militaria Burnensia*,

BURNUM, tlocrt vojničkoga logora

Bulićev zbornik, Zagreb—Split 1924. — M. Suić, Antički grad na istočnom Jadranu, Zagreb 1976. — S. Zabehlicky-Scheffenecker i M. Kandler, Burnum I. Erster Bericht über die Kleinfunde der Grabungen 1973 und 1974 auf dem Forum, Wien 1979. — B. Ilakovic, Burnum II. Der römische Aquädukt Plavno Polje—Burnum, Bericht über die Forschungen 1973 und 1974, Wien 1984.

Al. S.

BURSAČ, Ema, slikarica (Pula, 26. II. 1913 — Rovinj, 4. XI. 1976). Akademiju završila 1946. u Zagrebu (Lj. Babić, M. Tartaglia). Nakon studija bila je crtač na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Bavila se slikarstvom, grafikom, skulpturom, keramikom i ilustracijom (slikovnica *Domaće životinje*). U posljednjem razdoblju inspirirana je boravkom u Maroku (*Afrički ciklus*, 1974). Samostalno izlagala u Puli (1954, 1965, 1972), Rabatu (1964), Dubrovniku (1967), Zagrebu (1960, 1973, 1974), Zadru (1970).

Ma. B.

BUSATO, Antonio di Pier Paolo, venec. kipar i graditelj (XV. st). Spominje se u Šibeniku 1434—67. Do 1441. sudjeluje u gradnji prve faze šibenske katedrale (»magister ecclesiae S. Jacobi«). U stilu mlet. gotike kleše dopune za dva portala, okvire prozora i vanjski završni vijenac crkve S L. Pincinom izrađuje ciborij za franjevačku crkvu a samostalno gradi